

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobkyně: **M. Š.**, zastoupená Mgr. Michalou Tůmovou, advokátkou se sídlem Lidická 693/5a, 602 00 Brno republika, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 10. 2015, č. j. ....,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.
- IV. Odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů právní zástupkyně žalobkyně Mgr. Michaly Tůmové, advokátky se sídlem Lidická 693/5a, 602 00 Brno, se určuje částkou 6.500 Kč, která je splatná z účtu Krajského soudu v Brně do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 12. 10. 2015, č. j. .... byly zamítnuty námitky žalobkyně směřující proti rozhodnutí žalované ze dne 31. 7. 2015, č. j. .... a citované rozhodnutí bylo potvrzeno.

Rozhodnutím žalované ze dne 31. 7. 2015 bylo rozhodnuto tak, že žalobkyni náleží ode dne 18. 6. 2015 invalidní důchod pro invaliditu II. stupně [ust. § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zdp“)] a článku 2 bodu 3 zákona č. 220/2011 Sb. Podkladem tohoto rozhodnutí byl posudek o invaliditě Městské správy sociálního zabezpečení Brno ze dne 2. 7. 2015, dle kterého byla uznána invalidní pro invaliditu II. stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 50 %.

Žalobou ze dne 3. 12. 2015 doplněnou podáním ze dne 29. 3. 2016 brojila žalobkyně proti citovanému rozhodnutí, které pokládala za nezákonné, neboť skutkový stav neměl oporu ve skutečném zdravotním stavu, ani lékařských zprávách doložených ve spise žalované. Souhlasila sice s tím, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je její psychické postižení, neboť trpí smíšenou poruchou osobnosti, která se projevuje depresí, úzkostní, obsedantně kompulsivní poruchou, namítla však, že psychické postižení není středně těžkého charakteru tak, jak bylo posouzeno, nýbrž se jedná o postižení těžké tak, jak uvedla i v podání ze dne 7. 4. 2016. Tento názor opřela o lékařskou zprávu MUDr. I. P. ze dne 18. 6. 2015, která byla doložena. Dále navrhla důkaz znaleckým posudkem o jejím zdravotním stavu z oboru psychiatrie. Ze všech shora uvedených důvodů žádala, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc vrácena žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná v písemném vyjádření ze dne 17. 6. 2016 navrhla přezkoumání zdravotního stavu a pracovní schopnosti žalobkyně příslušnou PK MPSV ČR.

Z posudkové dokumentace MSSZ Brno-město bylo zjištěno, že žádost o invalidní důchod podala žalobkyně dne 20. 5. 2015, posouzena byla lékařem dne 2. 7. 2015. Za rozhodující zdravotní postižení byla stanovena smíšená porucha osobnosti, anomální osobnost s rysy nezralosti a pithiatickými, anxiosně depresivní poruchou, dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav měl dopad na pokles její pracovní schopnosti, zdravotní postižení bylo zařazeno pod kapitolu V, položka 7b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 45 %. Vzhledem k dalšímu postižení bylo provedeno dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky navýšení o 5 % na celkovou procentní míru 50 %. Posudek byl podkladem pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 31. 7. 2015.

Žalobkyně podala dne 24. 8. 2015 námitky, nárokovala přiznání invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně.

Žalovaná přezkoumala napadeného rozhodnutí v plném rozsahu s přihlédnutím k uplatněným námitkám dle ust. § 5 písm. j), § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění, za tím účelem nechala vypracovat posudek ze dne 7. 10. 2015. Posudkový závěr vycházel ze zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, o němž nebyly pochybnosti. Po prostudování doložené podkladové dokumentace – zprávy ošetřujícího psychiatra MUDr. I. P. ze dne 18. 6. 2015, dalších nálezů odborných lékařů i zapůjčené kompletní zdravotní dokumentace z psychiatrické ambulance MUDr. I. P. bylo konstatováno, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je psychické postižení posuzované. Od posledního posouzení dne 4. 1. 2013 nastala významná progrese zdravotního stavu, tato však není závažná tak, aby odpovídala invaliditě III. stupně. Zdravotní stav je kolísavý. Bylo zjištěno, že mezi doloženými lékařskými nálezy nejsou rozpory, které by se dotýkaly skutečností významných pro posudkový závěr. Lékař LPS ČSSZ konstatoval, že

posudkový závěr LPS OSSZ vycházel ze správného použití posudkových kritérií, protože zdravotní stav a stupeň invalidity byl posouzen v souladu se zákonem o důchodovém pojištění. Rovněž prostudoval lékařské nálezy použité v průběhu řízení o námitkách jako doplnění informací o zdravotním stavu a konstatoval, že neobsahují nové skutečnosti posudkově významné, naopak potvrzují dlouhodobě stabilizaci rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Zdravotní postižení bylo zařazeno pod kapitolu V, položku 7b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 45 %. Vzhledem k dosaženému vzdělání, zkušenosti a znalosti i s přihlédnutím na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti, nebo schopnosti rekvalifikace, bylo provedeno podle ust. § 3 odst. 2 citované vyhlášky navýšení hodnoty o 10 %, tedy na celkovou hodnotu 55 %. Posudkový závěr tedy zněl, že žalobkyně je invalidní podle ust. § 39 odst. 1 zdp, jde o invaliditu II. stupně dle ust. § 39 odst. 2 písm. b) citovaného zákona.

V rámci přezkumného soudního řízení byl proveden důkaz posudkem PK MPSV ČR ze dne 6. 9. 2016. Posudková komise za účasti odborného lékaře – psychiatra hodnotila zdravotní stav žalobkyně za její účasti a na základě podkladové dokumentace, zdravotní dokumentace založené ve spise MSSZ i psychiatrického vyšetření MUDr. I. P. ze dne 18. 6. 2015, dále i z objektivního psychiatrického vyšetření jmenované v průběhu jednání posudkové komise bylo konstatováno, že se jedná o osobu ve věku 45 let se středoškolským vzděláním v oboru farmaceutický laborant. V současné době nepracuje, není v evidenci ÚP. Hlavní příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je psychické postižení v popředí se specifickou poruchou osobnosti v kombinaci s obsedantně kompulsivní poruchou. Dle psychiatrického vyšetření se jedná o poruchu osobnosti s rysy těžší emotivní nestability a pithiatickými rysy a obsedantní kompulsivní poruchou těžkého stupně. Psychiatricky se léčí od roku 1994. U jednání uvedla, že ji nic nebaví, u žádné činnosti nevydrží, cítí se depresivní a unavená. Posudková komise MPSV Brno na základě doložené dokumentace hodnotila psychické postižení dle kapitoly V, položce 7b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., neboť se jedná o stavy s podstatným narušením pracovního a společenského fungování, závažné maladaptivní chování a opakované situační dekompenzace, které z posudkového hlediska odpovídají funkčně středně těžkému postižení. Byť z lékařského nálezu psychiatra MUDr. I. P. ze dne 18. 6. 2015 vyplynulo, že u jmenované se jedná o smíšenou poruchu osobnosti s rysy těžší emoční nestability, pithiatickými rysy, posudková komise tento medicínský závěr nezpochybnila, z posudkově medicínského hlediska však stav nehodnotila jako těžké postižení psychiky, nýbrž jako středně těžké funkční postižení. Touto argumentací se také vyjádřila i k žalobní námitce posuzované, která navrhovala podřazení jejího psychického postižení pod kapitolu V, položku 7c přílohy k citované vyhlášce. Posudková komise stanovila uvedené zdravotní postižení horní hranicí procentního rozmezí, tj. 45 %, dále provedla navýšení o 10 % pro výrazné omezení možnosti uplatnění v původní profesi. Posudkový závěr zněl, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní podle ust. § 39 odst. 1 zdp, šlo o invaliditu II. stupně podle ust. § 39 odst. 2 písm. b) zdp, nešlo o invaliditu III. stupně podle ust. § 39 odst. 2 písm. c) zdp.

K jednání dne 30. 9. 2016 se žalobkyně nedostavila pro zdravotní potíže, omluvena byla její právní zástupkyní, která se odvolala na obsah žaloby i vyjádření k žalobním tvrzením. Vzhledem ke zhoršujícím se zdravotním potížím posuzované i s ohledem na hodnocení jejího zdravotního stavu, jak vyplývá z lékařské zprávy MUDr. I. P. ze dne 18. 6. 2015, byla toho názoru, že nebylo provedeno správné zařazení zdravotního stavu žalobkyně podle přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., naopak tvrdila, že rozhodující zdravotní postižení je těžkého

charakteru a mělo být podřazeno pod položku 7c přílohy citované vyhlášky. Poukázala dále na to, že žalobkyně není schopna žít normální sociální život, je odkázána na matku, s kterou bydlí ve společné domácnosti.

Zástupkyně žalované odkázala na posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 6. 9. 2016, navrhla zamítnutí žaloby.

Právní posouzení:

Žaloba byla podána včas (ust. § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobami oprávněnými (ust. § 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (ust. § 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

Žaloba byla přezkoumána v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.).

Předmětem přezkumného soudního řízení bylo řízení žalované ze dne 12. 10. 2015, č. j. 715 519 5861/47091-BL, kterým byly zamítnuty námitky žalobkyně a rozhodnutí žalované ze dne 31. 7. 2015 bylo potvrzeno.

Bylo tedy třeba nejprve zjistit, zda žalobkyni ke dni vydání přezkoumávaného rozhodnutí, tj. ke dni 12. 10. 2015 splňovala podmínky ust. § 39 odst. 1, 2 zdp či nikoliv. Bylo nutno posoudit, zda pokles pracovní schopnosti činil nejméně 35 %, 50 % či 70 %. V daném případě se jedná o důchod podmíněný dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí soudu závisí především na jeho odborném lékařském posouzení. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tímto účelem zřizuje své orgány, posudkové komise. Posudkové komise MPSV jsou oprávněny nejen k celkovému přezkoumání zdravotního stavu a dochované pracovní činnosti občanů, ale též k posouzení poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě, jejich vzniku, trvání či zániku. Nicméně i tyto posudky hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v ust. § 77 odst. 2 s.ř.s. Přitom však takový posudek, který zcela splňuje požadavek celistvosti, úplnosti a přesvědčivosti bývá zpravidla důkazem ve věcech stěžejním. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti, který je kladen na posudky posudkových komisí spočívají v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především však s těmi, které namítá účastník uplatňující nárok na invalidní důchod, jakož i v tom, zda podaný posudek obsahuje náležité zdůvodnění svého posudkového závěru tak, aby byl tento závěr přesvědčivý pro soud, který nemá ani nemůže mít odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení plné invalidity závisí především. Tak také bylo v posuzované věci postupováno.

Předně je třeba odmítnout názor žalobkyně, že rozhodnutí žalované bylo provedeno a posouzeno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci. Brojí-li žalobkyně proti tomu, že její zdravotní stav byl posuzován rozporně, Krajský soud v Brně se s touto námitkou neztotožňuje.

V případě posouzení míry invalidity, jak již uvedeno, se jedná o otázku odbornou – medicínskou. Posudkové řízení dle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. je tedy specifickou formou správní činnosti spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění. Jde o postup posudkového orgánu, jehož hlavním obsahem je posudková činnost, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí též znalosti z oboru posudkového lékařství.

Z geneze hodnocení zdravotního stavu žalobkyně vyplývá, že stěžejní zdravotní komplikací bylo psychické postižení, které bylo v posudcích MSSZ Brno, ČSSZ pracoviště Brno i PK MPSV ČR v Brně hodnoceno shodně podle kapitoly V, položka 7b, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. 45 %. Jak vyplývá z posudkových hledisek uvedených v citované vyhlášce pod položkou 7b – středně těžké postižení – pod toto zařazení jsou podřazeny stavy s podstatným narušením pracovního a společenského fungování, závažné maladaptivní chování, opakované situační dekompenzace s procentním rozpětím 30 až 45 %. Dle názoru soudu posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Brně přesvědčivým a podrobným způsobem zdůvodnila a vyhodnotila rozsah uvedeného funkčního postižení, byť žalobkyně byla přesvědčena, že v jejím případě se jedná o těžké postižení, takže onemocnění mělo být podřazeno pod kapitolu V, nikoliv však položku 7b, nýbrž položku 7c přílohy citované vyhlášky, kde je stanovena procentní míra poklesu pracovní schopnosti 70 %, posudková komise však dostatečně průkazně se vyjádřila, že se jedná o klinický závěr psychiatrický vyplývající z lékařské zprávy MUDr. I. P. ze dne 18. 6. 2015, z posudkově medicínského hlediska však stupeň psychického postižení odpovídá středně těžkému funkčnímu postižení.

V této souvislosti soud poukazuje na posudkové hledisko vyplývající z přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., v němž v kapitole V – duševní poruchy a poruchy chování – pod položkou 7 – poruchy osobnosti – je uvedeno, že při stanovení míry poklesu pracovní schopnosti je třeba prokázat podstatné narušení pracovního a společenského fungování z důvodu poruchy osobnosti ve více než dvou z následujících oblastí – v poznávání, emotivitě, afektivitě, ovládání, kontrole impulzů, ve způsobu chování, zvládání interpersonálních situací a v oblasti vztahů. Soud proto vycházel z hodnocení obsaženého především v posudku PK MPSV ČR v Brně, protože jej považoval za věcně správný, dostatečně logicky a srozumitelně odůvodněný. V této souvislosti poukazuje na výše uvedené ohledně toho, že při posouzení míry invalidity se jedná o otázku odbornou – medicínskou, ke které nemají správní soudy dostatek znalostí, a proto vycházejí z jednotlivých posudků, jež hodnotí podle zásad upravených v ust. § 77 odst. 2 s.r.s. Jednotlivé výše popsané posudky zdravotní stav žalobkyně popsaly prakticky shodně, rozdílnost spočívala pouze v aplikaci ust. § 3 odst. 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb., kdy horní hranice procentní míry poklesu pracovní schopnosti byla v posudku MSSZ Brno navýšena o 5 %, naproti tomu v posudku ČSSZ pracoviště Brno a PK MPSV ČR v Brně o 10 %. V konečném výsledku však tato rozdílnost neměla vliv pro uznání vyššího stupně invalidity, neboť žalobkyně nedosáhla poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 %, kdy by se jednalo o invaliditu III. stupně.

Za podstatnou skutečnost v posuzovaném případě soud považuje to, že všechny posudky vyhodnotily pokles míry pracovní schopnosti žalobkyně v rozmezí 50 až 55 %, přičemž toto rozmezí poklesu míry pracovní schopnosti posuzované neodpovídá kritériu dle ust. § 39 odst. 1 písm. c) zdp. Pokud tedy jednotlivé posudky obsahují jednoznačný závěr,

podle něhož zdravotní stav žalobkyně nenáleží do kategorie invalidity III. stupně, není důvodu o správnosti závěru učiněných v jednotlivých posudcích pochybovat. Z těchto důvodů také soud nepokládal za potřebné provedení důkazu znaleckým posudkem z oboru psychiatrie, což je podloženo i tím, že v posudkové komisi Ministerstva práce a sociálních věcí v Brně zasedal psychiatr a posuzovaná v rámci jednání posudkové komise byla i objektivně psychiatricky vyšetřena.

Soud poukazuje na to, že podle ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. musí správní soudy vycházet ze skutkového stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Povinností posudkových komisí není podrobit pojištěnce komplexnímu vyšetření jeho zdravotního stavu, nýbrž na základě shromážděné zdravotní dokumentace posoudit jeho zdravotní stav a míru poklesu soustavné výdělečné činnosti (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2006, č. j. 3 Ads 65/2005-87, www.nssoud.cz).

Soud proto optikou shora uvedeného uzavírá, že posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 6. 9. 2016 považuje za správný, logický, bezrozporný, odůvodňující a hodnotící zdravotní stav posuzované ke dni rozhodování žalované. Soud proto nepochybil, pokud nevyhověl námitkám žalobkyně vznesených v žalobě i v průběhu přezkumného soudního řízení. V souladu se stanoviskem žalované proto uzavírá, že nebyl dán důvod k vyhovění žalobě, a proto dle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Žalobkyně ve věci samé nebyla úspěšná, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení (ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

Právní zástupkyně žalobkyně ustanovená usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 25. 2. 2016, č. j. 22 Ad 43/2015-18 účtovala na nákladech řízení 5 úkonů právní služby (dle ust. § 11 odst. 1 písm. b), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., v platném znění) po 1.000 Kč (ust. § 7 bod 3 a § 9 odst. 2 citované vyhlášky) a 3x režijní paušál (dle ust. § 13 odst. 1 a 3 citované vyhlášky) po 300 Kč s tím, že právní zástupkyně není plátcem DPH. Celková výše odměny za zastupování a náhrada hotových výdajů činí 6.500 Kč, která bude zástupkyni proplacena do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku z účtu Krajského soudu v Brně.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí,

proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Brně dne 30. září 2016

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová